

LTCA

ADWOKACI I DORADCY PODATKOWI

Z PASJI DO PODATKÓW

**CZYLI CYKLICZNY PRZEGLĄD NOWOŚCI
PODATKOWYCH OD LTCA**

#Zpasjidopodatkow

Warszawa, 21.11.2022 r.

Spis treści:

1. NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE

CIT

- 1.1. Aparat słuchowy w kosztach.
- 1.2. Kiedy najem od udziałowca stanowi ukryty zysk?
- 1.3. Środki higieniczne i leki dla pracowników w kosztach.
- 1.4. Środki higieniczne i leki dla pracowników w kosztach.
- 1.5. Napiwki od Klientów nie są przychodem dla restauracji lecz dla kelnera tak.
- 1.6. Licencja typu end user na gruncie przepisów o WHT.

1
2
2
3
4
5

VAT

- 1.7. Prawo do odliczenia VAT z faktur przechowywanych wyłącznie w wersji elektronicznej.
- 1.8. Notą korygującą nie można zmienić odbiorcy.
- 1.9. Rzecznik wypowiedział się w przedmiocie opodatkowania dotacji projektów OZE i usuwania azbestu.
- 1.10. Obniżona stawka vat w zakresie wstępu na siłownię i usługi dodatkowe – wyrok TSUE.

6
6
7
9

PIT

- 1.11. Ślub na ostatnią chwilę pozwoli na wspólne rozliczenie PIT za cały rok.
- 1.12. Zwrot kwoty ulgi za niedokończoną termomodernizację? – nie zawsze.
- 1.13. Określenie źródła przychodów przy sprzedaży własnych prac artystycznych w postaci obrazów.

11
11
12

CENY TRANSFEROWE

- 1.14. Czy lokalna dokumentacja cen transferowych, do której sporządzenia zobowiązana jest spółka posiadająca status mikroprzedsiębiorcy w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 roku – Prawo przedsiębiorców, może nie zawierać analizy porównawczej ani analizy zgodności?
- 1.15. Wyłączenie z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji w zakresie transakcji z powiązаныmi podmiotami krajowymi, które nie poniosły straty ze źródła przychodów.

13
13

2. CO W PRAWIE PISZCZY?

2.1. PLANOWANE ZMIANY W PODATKU AKCYZOWYM:

- 2.1.1. Zmiana w zakresie definicji płynów do e-papierosów (papierosów elektronicznych).
- 2.1.2. Przedłużenie zwolnienia akcyzowego dla aut hybrydowych do 2029 r.
- 2.1.3. Zmiany dla producentów alkoholu.
- 2.1.4. Zmiany pozostałe.

14
14
14
14

2.2. KASY FISKALNE – ZMIANY W 2023 R.:

- 2.2.1. Wycofanie kas z elektronicznym zapisem kopii.
- 2.2.2. Kasy online bez obowiązku drukowania raportów fiskalnych.
- 2.2.3. Obowiązek stosowania kas fiskalnych dla myjni od 1 lutego 2023 r.
- 2.2.4. Zerowy VAT na żywność także od nowego roku.
- 2.2.5. Zmiany w sprawie kas o zastosowaniu specjalnym.
- 2.2.6. Sprzedaż węgla przez gminy bez kas rejestrujących.
- 2.2.7. Polska chce pomagać krajom afrykańskim w uszczelnianiu systemu podatkowego.
- 2.2.8. Dobrowolne składki ZUS dla przedsiębiorców? - propozycja Rzecznika MŚP.

15
15
15
15
16
16
16
16

2.3. DOBROWOLNE SKŁADKI ZUS DLA PRZEDSIĘBIORCÓW ? – PROPOZYCJA RZECZNIKA MŚP.

16

2.4. ZEROWY VAT NA ŻYWNOSĆ TAKŻE OD NOWEGO ROKU.

16

2.5. POLSKA CHCE POMAGAĆ KRAJOM AFRYKAŃSKIM W USZCZELNIANIU SYSTEMU PODATKOWEGO.

16

3. CASE STUDY

- 3.1. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej cały czas zaskakuje – problematyka Ulgi B+R i wniosków o interpretację w sprawie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych.

17

4. SZKOLIMY SIĘ Z LTCA

- 4.1. Webinary.
- 4.2. Szkolenia.

20
20

5. KONTAKT

- 5.1. Zapraszamy do kontaktu.

21

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➔ Aparat słuchowy w kosztach.

Z wnioskiem o interpretację w tym zakresie wystąpił podatnik prowadzący działalność gospodarczą, której głównym przedmiotem są usługi brukarskie. Jak podkreślił - swoje prace wykonuje zarówno dla klientów indywidualnych, jak również dużych firm. Niestety **z uwagi na wadę słuchu w celu właściwej realizacji pracy niezbędne jest zastosowanie przez niego aparatu słuchowego** – szczególnie z uwagi na fakt, że większość ustaleń w zakresie wykonywanej pracy odbywa się na głośnych terenach budowy. Jak podkreślił we wniosku, aparat słuchowy będzie posiadał funkcję zestawu słuchawkowego.

W związku z tak przedstawionym stanem faktycznym zadał pytanie, **czy wydatki poniesione na zakup takiego aparatu słuchowego mogą być uznane za koszty uzyskania przychodów w prowadzonej działalności gospodarczej?** – sam uważał, że tak.

Stanowisko Wnioskodawcy poparł Dyrektor KIS, który uznał że **wydatek ten pozostaje w związku przyczynowym z prowadzoną działalnością gospodarczą** – „(...) zakup aparatu słuchowego ma pomóc w prawidłowym wykonywaniu obowiązków w ramach prowadzonej działalności gospodarczej oraz w komunikowaniu się z innymi osobami podczas realizacji tej działalności, a także w rozwoju i optymalizacji kosztów działalności gospodarczej. **Wydatek ten obiektywnie może w efekcie końcowym przyczynić do osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów.**”

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w Interpretacji Indywidualnej z 24 października 2022 r. nr: 0112-KDIL2-2.4011.609.2022.1.MM

Autor:
Tomasz Kraśniewski
Konsultant Podatkowy
tomasz.krasniewski@ltca.pl

➔ Kiedy najem od udziałowca stanowi ukryty zysk? cz.I

Najem nieruchomości od udziałowca lub podmiotu powiązanego może stwarzać problemy na gruncie estońskiego CIT. Przepisy regulujące przedmiot opodatkowania wyraźnie wskazują, że opodatkowaniu ryczałtem podlega dochód odpowiadający wysokości ukrytych zysków (przez który rozumiemy wszelkie świadczenia pieniężne, niepieniężne wykonane w związku z prawem do udziału w zysku, inne niż podzielony zysk, których beneficjentem, bezpośrednio lub pośrednio, jest wspólnik lub podmiot powiązany bezpośrednio lub pośrednio z tym wspólnikiem – por. art. 28j ust. 3 ustawy o CIT). **Ustawodawca, definiując ukryte zyski, zawarł katalog otwarty świadczeń mogących prowadzić do powstania dochodu z tego tytułu.** Czynsz za najem wypłacany wspólnikowi / podmiotowi powiązanemu wprowadzić nie został w tym katalogu wyszczególniony, niemniej przez samą okoliczność, że jest to transakcja z podmiotem powiązanym, powinna podlegać szczególnej weryfikacji.

Analizując najnowsze interpretacje w tej materii, można zauważyć, że **nie występuje uniwersalna reguła, wskazująca podatnikom, kiedy należności za najem nieruchomości będą stanowiły ukryty zysk.** Wydawać by się mogło, że przy powyższej ocenie ustalenie wynagrodzenia na poziomie rynkowym powinno „załatwić sprawę”, jednak zdaniem Dyrektora KIS, nie jest to wystarczające.

W jednej z najnowszych interpretacji indywidualnych z 4 listopada 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.497.2022.2.AND, Wnioskodawca będący spółką opodatkowaną na zasadach estońskiego CIT, która wynajmuje biuro, magazyn, garaż z warsztatem oraz plac wchodzący w skład bazy eksploatacyjnej od jednego z udziałowców, niezbędnej do prowadzenia bieżącej działalności, zwrócił się z pytaniem, czy czynsz wypłacany z tego tytułu będzie stanowił ukryty zysk. Spółka podkreśliła, że „*Fakt istnienia powiązań między Wnioskodawcą a JDG nie ma wpływu na warunki dotyczące najmu/dzierżawy. W szczególności czynsz najmu/dzierżawy w istocie odpowiada wartości rynkowej.*”

W odpowiedzi, Dyrektor KIS, stwierdził, że **taki wydatek będzie ukrytym zyskiem, gdyż „Przeprowadzenie transakcji w oparciu o ceny rynkowe nie oznacza, że inne przesłanki wskazane w art. 28m ust. 3 ustawy o CIT nie zostały spełnione.”**

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Kiedy najem od udziałowca stanowi ukryty zysk? cz.II

Fiskus uznał bowiem, że ewentualne braki w wyposażeniu przedsiębiorstwa spółki, mogą być pretekstem do późniejszego dokapitalizowywania w innej formie niż w postaci wkładu do spółki, w związku z czym „Również inne świadczenia ekwiwalentne dywidendzie, czyli świadczenia, które pod pozorem inaczej nazwanej czynności prawnej (jednej lub wielu) prowadzą de facto do korzyści udziałowca, która bez wykonania tego świadczenia zostałaby zrealizowana w postaci dywidendy, kreują dochód z tytułu ukrytych zysków.”

Nie jest to stanowisko odosobnione, gdyż podobną odpowiedź na pytanie podatnika znaleźć można w interpretacji indywidualnej z 5 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.215.2022.4.MBD, gdzie w bardzo podobnym stanie faktycznym, zdaniem Dyrektora KIS, wspólnicy również „**nie zadbali o wyposażenie Spółki w aktywa niezbędne dla prowadzonej działalności gospodarczej**”, w związku z czym wynagrodzenie wypłacane z tytułu najmu składników majątku – w ocenie organu – należy uznać za ukryty zysk.

W jakich sytuacjach zatem, czynsz wypłacany podmiotom powiązanym ze spółką nie będzie stanowił ukrytego zysku?

W jednej z najdłuższych interpretacji indywidualnych dotyczących opodatkowania estońskim CIT, z dnia 10 listopada 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.276.2022.2.AK Spółka zwróciła się z tym samym pytaniem, natomiast stan faktyczny kształtował się nieco odmiennie.

Podatnik wynajmuje Nieruchomość od podmiotu powiązanego, a **umowa najmu została zawarta co najmniej kilka lat przed zmianą formy opodatkowaniu Ryczałt. Czynsz ustalony został na poziomie rynkowym, a powiązania nie miały wpływu na warunki zawarcia umowy.** W związku z pytaniami Dyrektora KIS Wnioskodawca wyjaśnił, że nieruchomość **jest niezbędna do prowadzonej działalności**, wymagała doposażenia oraz spółka nie posiada własnych nieruchomości. Wspólnicy zadbali także o wyposażenie spółki w niezbędne aktywa np. wyposażenie biurowe, oprogramowanie, licencje, rachunki bankowe, materiały, towary i zapasy.

W powyższym stanie faktycznym Organ zgodził się z podatnikiem, że czynsz za korzystanie z Nieruchomości wynajmowanych od podmiotów powiązanych nie będzie stanowił ukrytego zysku.

Podsumowując, podatnicy, którzy wybrali opodatkowanie estońskim CIT, w kwestii kwalifikacji wydatków z tytułu czynszu wypłacanego wspólnikom lub podmiotom powiązanym, w zamian za najem nieruchomości wykorzystywanej w działalności, powinni kierować się tym, czy:

- wynagrodzenie będzie ustalone na warunkach rynkowych,
- wypłacane należności nie będą w rzeczywistości służyć dokapitalizowaniu podmiotu powiązanego,
- do zawarcia transakcji doszłoby niezależnie od istniejących powiązań,
- zawarcie transakcji wynika z faktycznych potrzeb biznesowych spółki opodatkowanej estońskim CIT,
- spółka uprzednio wyposażała prowadzone przedsiębiorstwo w odpowiednie składniki majątkowe.

Autor:
Jakub Orłowski
Konsultant Podatkowy
jakub.orlowski@ltca.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Środki higieniczne i leki dla pracowników w kosztach.

Sprawa dotyczyła spółki, która prowadzi działalność w zakresie usług badawczo-rozwojowych w branży medycznej (IVF). Nabywa ona dla swoich pracowników **podstawowe produkty spożywcze, leki (woda utleniona/spiryтус salicylowy, środki na oparzenia, leki przeciwbólowe i rozkurczowe, aspiryna), jak również artykuły higieniczne (mydło, chusteczki higieniczne, żele do dezynfekcji, szampon, dezodorant, środki higieny dla kobiet (tampony, podpaski).**

W związku z tak przedstawionym stanem faktycznym, zadała pytanie, czy **wymienione wydatki może zaliczyć do kosztów uzyskania przychodu?** – sama uważała, że tak. Swoje stanowisko argumentowała tym, że takie działania mają na celu zapewnienie komfortu pracy, wzrostu i motywacji do pracy i pozytywnego wpływu na samopoczucie oraz kondycję fizyczną.

Co na to Dyrektor KIS? **Przyznał spółce rację, i bezsprzecznie uznał, że stworzenie przyjaznej atmosfery w miejscu pracy, dbałość o pracownika wiąże te osoby z Wnioskodawcą co przekłada się na większą efektywność podejmowanych przez ww. osoby działań, skutkiem czego są wyższe przychody Wnioskodawcy.** W konsekwencji stwierdził, że wydatki na zakup artykułów spożywczych, leków i artykułów higienicznych, udostępnione pracownikom podczas ich pracy, mogą zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodów.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w Interpretacji Indywidualnej z 20 października 2022 r. nr: 0111-KDIB1-3.4010.572.2022.1.IM

Autor:

Tomasz Kraśniewski
Konsultant Podatkowy
tomasz.krasniewski@ltca.pl

➡ Napiwki od Klientów nie są przychodem dla restauracji lecz dla kelnera tak cz.I

Dyrektor KIS w interpretacji z dnia 16 listopada 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.608.2022.1.MKU, potwierdził, że zarówno **napiwki otrzymane w gotówce od Klientów, jak i te przekazywane przez Spółkę pracownikom, zarówno w sytuacji doliczenia ich kwoty do kwoty wynikającej z paragonu, jak i zapłaty za pośrednictwem karty płatniczej, nie będą stanowić przychodu podatkowego Spółki.**

Stanowisko organu jest w pełni uzasadnione, nie może bowiem budzić wątpliwości, że przychód mogą stanowić jedynie przysporzenia, które mają charakter trwały, bezzwrotny i definitywny. Zwrócił na to uwagę również Dyrektor KIS zważając, że do przychodów podatkowych, podatnik powinien zaliczyć tylko takie przychody, które są mu należne. Nie są to więc jakiegokolwiek przychody, lecz przychody, w stosunku do których podatnikowi przysługuje prawo do ich otrzymania i które stanowią jego trwałe przysporzenie majątkowe.

W stanie faktycznym przedstawionym we wniosku **Spółka wskazała natomiast, że choć przyznawanie przez Klientów napiwków obsługującym ich pracownikom jest częstą praktyką to kwoty te mają charakter dobrowolny, a ich przyznanie i ich kwoty zależą tylko i wyłącznie od uznania Klienta, jego oceny i dobrej woli.** Klient może zatem przyznać dobrowolny napiwek w dowolnej wysokości lub w ogóle nie przyznawać napiwku. Ponadto Spółka podkreśliła, że stosowane przez nią systemy sprzedażowe pozwalają określić i jednoznacznie przypisać kwoty poszczególnych przydzielonych napiwków konkretnym pracownikom i w związku z tym możliwe rozliczenie się z pracownikami z napiwków, dodatkowo Spółka podkreśliła, że nie będzie pobierać na swoją rzecz żadnych kwot z napiwków i na koniec dnia przekaże je pracownikom.

Analogiczne stanowisko na gruncie PIT w stosunku do wspólników spółki osobowej zawarł Dyrektor KIS w interpretacji indywidualnej z dnia 31 sierpnia 2020 r., sygn. 0113-KD IPT2-3.4011.539.2020.1.MS.

Trzeba jednak pamiętać, że napiwki otrzymane przez pracowników zawsze będą stanowić przychód podlegający opodatkowaniu PIT. Mogą jednak stanowić bądź przychód ze stosunku pracy (art. 12 ustawy o PIT), bądź przychód z tzw. innych źródeł (art. 20 ust. 1 ustawy). Zdaniem organów skarbowych o zakwalifikowaniu napiwków do jednego z wyżej wymienionych źródeł decyduje sposób ich otrzymania.

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Napiwki od Klientów nie są przychodem dla restauracji lecz dla kelnera tak cz.II

W interpretacji z dnia 13 września 2021 r. sygn. 0115-KDIT2.4011.462.2021.1.MM Dyrektor KIS wskazał, że w sytuacji, gdy klient przekazuje bezpośrednio kelnerowi kwotę napiwku (i nie jest ona przekazywana do pracodawcy), to wówczas napiwki te stanowią dla kelnera przychód z innych źródeł, a w konsekwencji na pracodawcy nie ciąży obowiązek poboru zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych. Inaczej jest jednak w sytuacji, gdy wartość napiwku doliczana jest do płatności terminalem, zaś kelner kwotę napiwku po dokonaniu obciążenia pobiera za zgodą managera w gotówce z kasy restauracji, czyli napiwek najpierw trafia do pracodawcy, a następnie wypłacany jest kelnerowi. W takiej sytuacji napiwki stanowią przychód ze stosunku pracy i podlegają opodatkowaniu łącznie z wynagrodzeniami za pracę kelnera, zaś Spółka – jako płatnik – ma obowiązek pobrania od tych napiwków zaliczki na podatek zgodnie z art. 31 ustawy o PIT.

Analogicznie napiwki otrzymane przez osoby zatrudnione na umowę zlecenie zawsze stanowią ich przychód podlegający opodatkowaniu PIT. Mogą jednak stanowić przychód z działalności wykonywanej osobiście (art. 13 pkt 8 ustawy o PIT), bądź przychód z tzw. innych źródeł (art. 20 ust. 1 ustawy). Również w przypadku osób zatrudnionych w oparciu o umowę cywilnoprawną o zakwalifikowaniu napiwków do jednego z wyżej wymienionych źródeł decyduje sposób ich otrzymania, tj. czy otrzymanie napiwku odbywa się za pośrednictwem, czy bez pośrednictwa zleceniodawcy.

W konsekwencji, jeśli napiwki trafiają do zleceniodawcy, który następnie rozdysponowuje je w ustalony sposób wśród zleceniobiorców, to stanowią one przychód z działalności wykonywanej osobiście opodatkowany za pośrednictwem płatnika, na zasadach określonych w art. 41 i art. 42 ustawy o PIT (interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 31 sierpnia 2020 r., sygn. 0113-KDIPT2-3.4011.538.2020.1.JŚ).

Autor:

Agnieszka Fijałkowska-Wocial

Doradca Podatkowy

agnieszka.fijalkowska-wocial@ltca.pl

➡ Licencja typu end user na gruncie przepisów o WHT cz.I

W ostatnich latach pojęcie licencji typu end user na gruncie przepisów o podatku u źródła (WHT) wydaje się nie budzić wątpliwości interpretacyjnych. Organy podatkowe akceptują podejście podatników, zgodnie z którym - jeżeli licencja na wykorzystywanie np. programu komputerowego nie zezwala na jego modyfikowanie, powielanie, kopiowanie lub rozpowszechnianie, jak również nie pozwala na wykorzystywanie przedmiotu licencji w celach komercyjnych (zarobkowych) – mamy wówczas do czynienia z licencją typu end user, z tytułu której należność - na gruncie ustawy o CIT - nie są traktowane jako należność generująca obowiązek podatkowy w zakresie WHT. Tym samym, w przypadku wypłat tego rodzaju należności nie ma obowiązku gromadzenia certyfikatów rezydencji oraz pozostałych dokumentów potwierdzających dochowanie należytej staranności. Na płatniku nie ciąży również obowiązek sprawozdawczy związane ze składaniem deklaracji CIT-10Z / PIT-8AR oraz informacji IFT-2R / IFT-1R.

Wątpliwości mogą budzić natomiast sytuacje, w których oprogramowanie wprawdzie jest rozpowszechniane przez nabywcę (licencjobiorcę), jednakże wiąże się z to wyłącznie z udostępnianiem tego oprogramowania podmiotom w grupie kapitałowej na wewnętrzne potrzeby poszczególnych podmiotów.

Organy podatkowe podchodzą do tego zagadnienia w sposób korzystny dla podatników i zajmują stanowisko, że samo udostępnienie przedmiotu licencji podmiotom powiązanych nie przesądza o utracie charakteru tej licencji jako licencji typu end user.

Analogiczny wniosek można znaleźć w interpretacji indywidualnej z dnia 31 marca 2022 r., nr 0111-KDIB2-1.4010.67.2022.1.BJ.

Istotne na gruncie powyższego jest natomiast, aby spółka nabywająca licencję nie miała na podstawie umowy / regulaminu prawa do sublicencjonowania w celu osiągnięcia jakichkolwiek korzyści materialnych (zysku). Samo udostępnienie licencji w grupie nie powinno wówczas powodować negatywnych konsekwencji na gruncie przepisów dotyczących podatku u źródła.

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Licencja typu end user na gruncie przepisów o WHT cz.II

Analogicznie kwestia wygląda w zakresie możliwości modyfikacji nabytego oprogramowania, niemniej wyłącznie takich modyfikacji, które pozwalają na dostosowanie programu do potrzeb nabywcy. Jak zostało wskazane na wstępie, zasadniczo prawo do modyfikacji programu komputerowego wyklucza możliwość kwalifikacji licencji jako licencji typu end-user, jednakże wśród interpretacji wydanych przez organy podatkowe można spotkać się ze stanowiskiem, w którym **pewne dostosowanie zakupionego programu do potrzeb nabywcy jest dozwolone w ramach licencji użytkownika końcowego.**

Przykładowo w interpretacji indywidualnej z dnia 8 maja 2020 r., nr 0114-KDIP2-1.4010.38.2020.2.OK Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej zgodził się, że: „(...) nabycie licencji na oprogramowanie komputerowe wyłącznie do użytku własnego, tzw. licencji użytkownika końcowego **nie mieści się w zakresie wypłat należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 ustawy CIT**” **nawet biorąc pod uwagę okoliczność, że „(...) Wnioskodawca może dostosować System lub opracować dodatkowe funkcje korzystając z możliwości systemu, po dokonaniu odbioru Systemu zainstalowanego we wskazanym środowisku i miejscu.”**

W powyżej zacytowanej interpretacji miało natomiast znaczenie, że „Klient, czyli Wnioskodawca, nie ma jednak prawa sprzedawać takich dodatkowych funkcji i zmodyfikowanej wersji, dzierżawić ich, udzielać na nie licencji, przenosić ich czy obciążać na rzecz żadnej firmy, osoby, spółki czy innej instytucji - natomiast prawo licencjodawcy do modyfikowania Systemu, opracowywania nowych funkcji na potrzeby własne lub innych klientów w sposób podobny do modyfikacji i uzupełnień wprowadzonych przez Wnioskodawcę lub inny, pozostaje nienaruszone. Z zachowaniem postanowienia powyższego wszelkie prawa do dostosowanej wersji i dodatkowych funkcji opracowanych przez Wnioskodawcę pozostają w relacjach między Wnioskodawcą a licencjodawcą wyłącznie przy licencjodawcy.

Podsumowując, zasadniczo **prawo do rozpowszechniania, czy do modyfikacji przedmiotu licencji wskazuje na to, że nie mamy do czynienia z licencją typu end user.** Istnieją natomiast wyjątki - takie jak udostępnianie licencji w grupie bądź modyfikacja oprogramowania na własne potrzeby i na własny użytek - które nie będą przesądzać o utracie charakteru end user. W każdym wypadku niezwykle istotna jest analiza postanowień umowy / regulaminu, na gruncie którego nabywamy prawo do licencji. Jeżeli umowa licencyjna zezwala na modyfikowanie, powielanie, kopiowanie lub rozpowszechnianie, czy też wykorzystywanie przedmiotu licencji w celach komercyjnych, to nawet jeśli spółka nie będzie z tych praw w rzeczywistości korzystać (tj. pomimo ww. możliwości, będzie wykorzystywać jedynie na własny użytek), postanowienia umowy będą przesądzać o konieczności opodatkowania należności licencyjnych podatkiem u źródła na zasadach wynikających z art. 21 ust. 1 ustawy o CIT (20%) z ewentualną możliwością zastosowania stawki wynikającej z właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania (pod warunkiem zgromadzenia odpowiedniej dokumentacji). W przypadku wypłaty należności z tytułu nabycia licencji innej niż licencja typu end user będzie należało również mieć na uwadze ciężące na płatniku (spółce polskiej) obowiązki sprawozdawcze (CIT-10Z / PIT-8AR, IFT-1/2R).

Autor:
Diana Guzek
Doradca Podatkowy
diana.guzek@ltca.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Prawo do odliczenia VAT z faktur przechowywanych wyłącznie w wersji elektronicznej.

Sprawa dotyczyła spółki z branży motoryzacyjnej, która otrzymuje od swoich kontrahentów znaczące ilości dokumentów zakupowych w formie papierowej lub elektronicznej, co przekłada się na wysokie koszty i nadmierny proces ich archiwizacji. **Celem zmniejszenia kosztów spółka uruchomiła system umożliwiający elektroniczne przechowywanie dokumentów, zamierza przy tym przechowywać dokumenty papierowe wyłącznie w formie elektronicznej, po ich uprzednim zeskanowaniu. Co istotne po zapisaniu planuje zutylizować oryginalny dokument.**

W związku z tak przedstawionym stanem faktycznym spółka powzięła wątpliwość, **czy będzie jej przysługiwało prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego na podstawie faktur przechowywanych zgodnie z opisaną procedurą – sama uważała, że tak.**

Stanowisko spółki potwierdził Dyrektor KIS, który wskazał że **prawo podatnika do odliczenia podatku naliczonego nie jest uzależnione ani od rodzaju faktury (papierowa/elektroniczna), ani od formy w jakiej podatnik przechowuje faktury zakupowe.** Prawidłowe przechowywanie faktur jest niezbędne do tego, aby podatnik nie utracił nabytego wcześniej prawa do odliczenia podatku VAT, w przypadku ewentualnej kontroli organów podatkowych.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w Interpretacji Indywidualnej z 8 listopada 2022 r. nr: 0111-KDIB3-3.4012.437.2022.2.WR

Autor:

Tomasz Kraśniewski
Konsultant Podatkowy
tomasz.krasniewski@ltca.pl

➡ Notą korygującą nie można zmienić odbiorcy.

Podatnik prowadzący działalność gospodarczą na własne nazwisko oraz w ramach spółki cywilnej w sposób błędny prowadził ewidencje związane z tymi działalnościami – nie prowadził ich osobno, tylko dokumenty zarówno związane z jednoosobową działalnością gospodarczą jak i spółką cywilną wprowadzał do tych samych ewidencji.

W trakcie korygowania podatnik odkrył, że część faktur zakupu wystawiona jest nie na ten podmiot, którego dotyczyły wydatki.

W związku z tym, chcąc dokonać korekty sądził, że wystarczające będzie wystawienie przez niego not korygujących. W celu potwierdzenia swojego stanowiska złożył do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej wnioski o wydanie interpretacji indywidualnej. Podatnik argumentował to m.in. tym, że w katalogu danych wyłączonych z możliwości skorygowania nie znajdują się dane odbiorcy faktury. Wnioskodawca stwierdził, że błędami, które można skorygować za pomocą noty korygującej, są błędy powodujące, że w treści faktury zostanie omyłkowo wskazana osoba fizyczna lub prawna, która nie była stroną umowy sprzedaży.

Z takim stanowiskiem wnioskodawcy nie zgodził się Dyrektor Krajowej informacji Skarbowej, wskazał on m.in., że „Wystawienie noty korygującej **nie może prowadzić do zmiany podmiotu umowy sprzedaży.** W przypadku zatem, gdy na fakturze błędnie został wskazany nabywca, nie jest dopuszczalna korekta notą korygującą. **Jedynym sposobem naprawienia tego typu błędu jest wystawienie faktury korygującej przez sprzedawcę.**”

Niezadowolony z takiej odpowiedzi DKIS skierował skargę na interpretację do WSA w Olsztynie, jednak sąd podzielił stanowisko organu podatkowego. W orzeczeniu sąd stwierdził, że „[...] **możliwość korygowania faktur poprzez wystawienie przez nabywcę not korygujących dotyczy jedynie pomyłek w elementach danych nabywcy, czyli np. błąd w nazwisku, imieniu, nazwie, adresie lub numerze identyfikacyjnym czy też oznaczeniu towaru lub usługi. [...]**

wystawienie noty korygującej nie może prowadzić do zmiany podmiotu będącego stroną danej transakcji. A zatem [...] art. 106k ust. 1 u.p.t.u. w przedstawionym stanie faktycznym nie może mieć zastosowania.”

Podobne stanowisko zajmowały wcześniej WSA w Poznaniu w wyroku z 4 lutego 2016 r., sygn. akt I SA/Po 1270/15 oraz WSA w Gliwicach w wyroku z 24 lipca 2018 r. sygn. akt I SA/GI 337/18

Autor:

Adam Giedrojc
Konsultant Podatkowy
adam.giedrojc@ltca.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

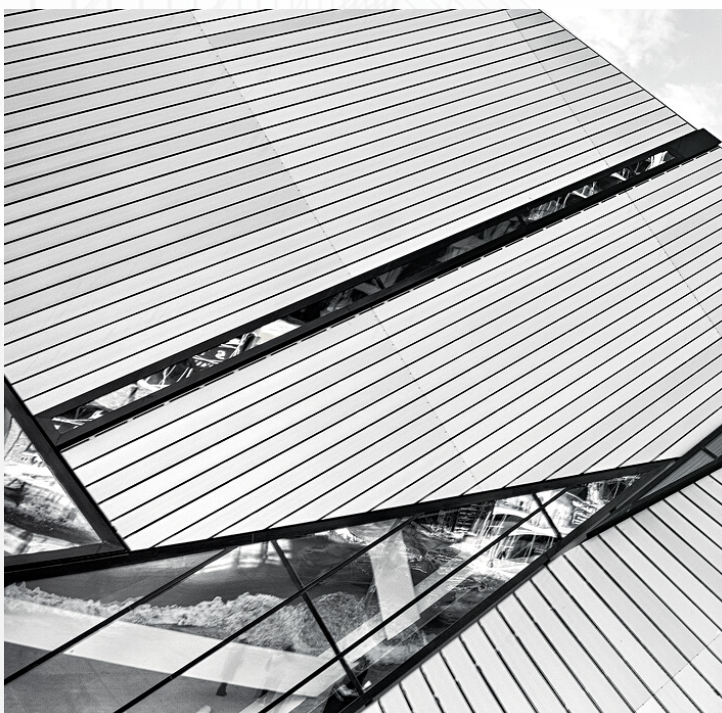
➔ Rzecznik wypowiedział się w przedmiocie opodatkowania dotacji projektów OZE i usuwania azbestu cz.I

W dniu dzisiejszym wydane zostały dwie opinie rzecznika generalnego w dwóch polskich sprawach zawisłych przed TSUE dotyczących:

- występowania przez gminę w charakterze podatnika przy realizacji projektu OZE i w przypadku uznania, że JST działa jako podatnik VAT ustalenia czy otrzymana dotacja podlega opodatkowaniu VAT (sprawa C-612/21),
- ustalenia czy gmina występuje w charakterze podatnika podatku VAT przy projektach usuwania azbestu(sprawa C-616/21).

Wnioski rzecznik generalnej w sprawie dotyczącej OZE przedstawiają się następująco:

- 1.Artykuł 2 ust. 1 lit. a) i c) dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że **rozstrzygnięcie o tym, między kim ma miejsce odpłatna dostawa lub usługa, zależy przede wszystkim od całościowej oceny istniejących stosunków prawnych. Jeżeli ocena ta wykaże, że istnieje bezpośredni związek między płatnością osoby trzeciej a dostawą lub usługą, ma miejsce „odpłatne” świadczenie.**
- 2.Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że **wymaga on porównania konkretnej działalności z działalnością typowego podatnika danej grupy zawodowej.**
- 3.Artykuł 13 ust. 1 akapit drugi dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że, **po pierwsze, ustalenia, czy transakcja jest dokonywana w charakterze organu władzy publicznej, należy dokonywać w świetle całościowej analizy materialnej.** Zatem może być bez znaczenia, jeśli umowa z mieszkańcem ma charakter cywilnoprawny, ale wszystkie inne elementy działalności w ramach programu wspomagania nie były wykonywane na takich samych warunkach prawnych jak te dotyczące innych prywatnych podmiotów gospodarczych. Po drugie, można wykluczyć znaczące zakłócenia konkurencji, jeżeli warunki działalności publicznoprawnej zapewniają, że prywatne podmioty gospodarcze nie są wyłączane z dostaw dla konsumentów, ale są w nie angażowane.

Co istotne w treści opinii rzecznik wskazała:

Właśnie w niniejszym przypadku można skonstatować, że z materialnego punktu widzenia **gmina nie działa na tych samych warunkach prawnych co obowiązujące inne prywatne podmioty gospodarcze**, nawet jeśli ostatecznie – o ile wiadomo – zawarła z mieszkańcem umowę prawa prywatnego. Najpierw projekt jest realizowany w drodze współpracy między gminami, które zawarły odpowiednią umowę o dofinansowanie z województwem wyposażonym w fundusze europejskie, aby w ogóle móc sfinansować projekt. Następnie działanie gminy ogranicza się do nieodpłatnej organizacji wspomagania rozbudowy systemu produkcji energii odnawialnej na rzecz konsumenta (mieszkańca). Realizacja jest dokonywana następnie przez podmiot prywatny, który został wyłoniony na podstawie prawa publicznego (w ramach prawa zamówień publicznych). **Dokonując całościowej oceny materialnej można zatem stwierdzić, że gmina nie wykonywała swojej działalności na tych samych warunkach prawnych co inne prywatne podmioty gospodarcze, nawet jeśli umowa z mieszkańcem miała być umową prawa prywatnego.**

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➔ Rzecznik wypowiedział się w przedmiocie opodatkowania dotacji projektów OZE i usuwania azbestu cz.II

Wnioski rzecznik generalnej w sprawie dotyczącej dofinansowania do projektów usuwania azbestu przedstawiają się następująco:

1. Artykuł 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że rozstrzygnięcie o tym, pomiędzy kim ma miejsce odpłatne świadczenie usługi, zależy przede wszystkim od całościowej oceny istniejących stosunków prawnych. Jeżeli ocena ta wykaże, że istnieje bezpośredni związek między płatnością osoby trzeciej a usługą, ma miejsce „odpłatne” świadczenie usługi.
2. Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że wymaga on porównania konkretnej działalności z działalnością typowego podatnika danej grupy zawodowej.
3. Artykuł 13 ust. 1 akapit drugi dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że można wykluczyć znaczące zakłócenia konkurencji, jeżeli warunki działalności publicznoprawnej zapewniają, że prywatne podmioty gospodarcze nie są wyłączone z dostaw dla konsumentów, ale są w nie angażowane.

W treści opinii podobnie jak przy projektach dotyczących OZE rzecznik wskazała:

W niniejszej sprawie – z zastrzeżeniem oceny sądu odsyłającego – wydaje się, że gmina działała w ramach szczególnego reżimu publicznoprawnego w rozumieniu orzecznictwa. Wniosek mieszkańca (świadczeniobiorcy) jest składany w ramach publicznoprawnego programu usuwania wyrobów zawierających azbest, który przyjęła rada miasta L. Na podstawie (publicznoprawnego) zarządzenia burmistrza gmina odbiera wyroby zawierające azbest. Wniosek o zakwalifikowanie do programu usuwania i zatwierdzenie tego wniosku prawdopodobnie mogłyby być zatem dokonane na podstawie prawa publicznego. Nawet refinansowanie przez Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej prawdopodobnie mogłoby opierać się na podstawie publicznoprawnej. Tym samym ma miejsce działalność wykonywana w charakterze organu władzy publicznej w rozumieniu orzecznictwa. W konsekwencji zgodnie z art. 13 ust. 1 dyrektywy VAT gmina nie jest wówczas uważana za podatnika.

Tym samym w opinii rzecznik generalnej przy projektach dotyczących usuwania azbestu oraz OZE Gminy nie występują w roli podatnika podatku VAT, działając w tym zakresie w charakterze organu władzy publicznej.

Autor:
Urszula Zielińska
Doradca podatkowy
urszula.zielinska@ltca.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Obniżona stawka vat w zakresie wstępu na siłownię i usługi dodatkowe – wyrok TSUE cz.I

Podatek VAT jest jednym z najważniejszych podatków budżetowych. Stawka podstawowa tej daniny w Polsce wynosi aktualnie 23%, ale polska ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (dalej: „uVAT”) zakłada liczne przypadki, w ramach których możliwe jest skorzystanie z preferencyjnych stawek, jak np. stawki 8%. Polska ustawa o VAT powinna pozostawać w zgodzie z przepisami unijnymi, a mianowicie z Dyrektywą Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (dalej: „Dyrektywa”).

22 września 2022 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej: „TSUE”) wydał wyrok (w sprawie C-330/21, dalej: „Wyrok”) mającej za przedmiot wnioszek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym (postępowanie The Escape Center BVBA [dalej: „Spółka”] przeciwko Belgische Staat).

Wniosek dotyczył wykładni art. 98 ust. 2 Dyrektywy w związku z pkt 14 załącznika III do tej dyrektywy. **Spółka prowadzi siłownię a spór z państwem belgijskim dotyczy stosowania obniżonej stawki VAT do działalności Spółki.** Wspomniany załącznik III Dyrektywy jest wykazem towarów i usług, do których można zastosować obniżone stawki VAT (o których mowa w art. 98 Dyrektywy 112). Z kolei art. 98 Dyrektywy stanowi, że państwa członkowskie mogą stosować jedną lub dwie stawki obniżone, które mogą mieć zastosowanie wyłącznie do dostaw towarów i świadczenia usług, których kategorie są określone w załączniku III.

Na gruncie belgijskiej ustawy o VAT dopuszcza się stosowanie obniżonej stawki VAT w wysokości 6% do określonych towarów i usług z zastrzeżeniem, że obniżona stawka nie może być stosowana, gdy usługi stanowią dodatkową część w ramach złożonej umowy, której głównym przedmiotem są inne usługi.

Stan faktyczny był taki, że Spółka prowadziła siłownię i sprzedawała dostęp do korzystania z siłowni, czyli korzystania ze sprzętu w celu wzmacniania kondycji fizycznej i rozwijania muskulatury. Korzystanie z tego sprzętu mogło się odbywać indywidualnie lub w grupach ze wsparciem lub bez wsparcia. Poza tym Spółka oferowała usługi treningu personalnego i zajęcia grupowe. W związku z tym **pytanie prejudycjalne sądu belgijskiego dotyczyło ustalenia, czy świadczenie usług polegających na przyznawaniu prawa do korzystania z obiektów sportowych i na udzielaniu indywidualnego lub grupowego wsparcia może podlegać obniżonej stawce VAT.** Pytanie zatem było istotne, ponieważ ewentualne przyznanie prawa do korzystania ze stawki obniżonej wpłynęłoby na niższe ceny korzystania z usług trenerów personalnych i instruktorów zajęć grupowych. Wątpliwości w zakresie stosowania obniżonej stawki VAT do usług treningów grupowych i wstępu na obiekty sportowe dotyczyły również polskich podatników. Szereg pozytywnych rozstrzygnięć na gruncie krajowym został wydany, o czym więcej w ostatniej części niniejszego tekstu.

Zasady unijnej wykładni przepisów podatkowych stawiają na wysokim miejscu analizę celu wprowadzonych zasad. TSUE na łamach Wyroku stwierdził, że wyborem prawodawcy Unii przy wprowadzaniu analizowanych przepisów było wsparcie rzeczywistego uprawiania sportu i wychowania fizycznego. Niewłaściwe jest skupienie się wyłącznie prawie dostępu do obiektów sportowych. Z kolei celem całego załącznika III Dyrektywy jest uczynienie niektórych, uważanych za szczególnie niezbędne usług, tańszymi dla konsumenta.

TSUE przyznał, że obniżona stawka VAT bez wątplenia przysługuje sprzedawanemu prawu do korzystania z obiektów sportowych wraz ze wsparciem w zakresie odpowiedzialnego korzystania ze sprzętu siłowni (w analizowanym stanie faktycznym chodzi o dostęp do siłowni). Jednakże, wątpliwości mogą budzić pozostałe usługi oferowane przez Spółkę, czyli treningi indywidualne i grupowe.

TSUE wskazał, że elementy takie jak, dostęp do siłowni, konieczny nadzór nad korzystaniem z urządzeń (indywidualny lub grupowy) stanowią elementy powiązane i tym samym jedno świadczenie. Jednakże, jeśli nadzór/wsparcie jest przede wszystkim nauczaniem lub trenowaniem dyscypliny sportowej, to sytuacja jest zgoła odmienna. Trybunał wskazał również, że istotną przesłanką do stwierdzenia jednego świadczenia jest fakt, że sprzedawane pakiety dają dostęp do wszystkich pomieszczeń siłowni i zajęć grupowych, bez rozróżniania.

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Obniżona stawka vat w zakresie wstępu na siłownię i usługi dodatkowe – wyrok TSUE cz.II

Ostateczny wniosek sformułowany przez TSUE brzmi następująco:

„Artykuł 98 ust. 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z pkt 14 załącznika III do tej dyrektywy

należy interpretować w ten sposób, że:

„świadczenie usług polegających na przyznawaniu prawa do korzystania z obiektów sportowych należących do siłowni i na udzielaniu indywidualnego lub grupowego wsparcia może podlegać obniżonej stawce podatku od wartości dodanej, gdy wsparcie to jest związane z korzystaniem z owych obiektów i jest ono niezbędne do uprawiania sportu i wychowania fizycznego lub gdy wsparcie to ma charakter dodatkowy w stosunku do prawa do korzystania z owych obiektów lub w stosunku do ich rzeczywistego wykorzystywania”.

Co ciekawe, stanowiska polskich organów podatkowych wobec 8% stawki VAT w stosunku do sportowych zajęć grupowych są dość korzystne. Pozytywne informacje stawkowe można znaleźć pod poniższymi sygnaturami:

- WIS z dnia 5.08.2021 r. (0112-KDSL1-1.440.136.2021.2.AK) w sprawie: **wstęp na zajęcia grupowe pod opieką wykwalifikowanego instruktora,**
- WIS z dnia 4.10.2021 r. (0112-KDSL2-1.440.199.2021.2.BK) w sprawie: **zajęcia grupowe typu fitness prowadzone przez instruktorów,**
- WIS z dnia 23.03.2022 r. (0112-KDSL1-1.440.308.2021.2.AKU) w sprawie: **usługa – udostępnienia (...) w hali sportowej w celu korzystania ze ścianki wspinaczkowej pod nadzorem operatora ściany.**

Wydaje się zatem, że Wyrok TSUE utwierdzi pozytywną linię interpretacyjną i pomoże w ewentualnych sporach w przypadku bardziej złożonych usług związanych ze wstępem na obiekty sportowe.

Autor:
Łukasz Kołodziejczyk
Konsultant Podatkowy
lukasz.kolodziejczyk@ltca.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➔ Ślub na ostatnią chwilę pozwoli na wspólne rozliczenie PIT za cały rok.

Sprawa dotyczyła podatnika, który jest doradcą podatkowym prowadzącym działalność gospodarczą opodatkowaną na zasadach ogólnych, planuje on 31 grudnia 2022 r. zawrzeć związek małżeński ze swoją wieloletnią partnerką, z którą wspólnie wychowuje własne dziecko. Zamierzają pozostać we wspólnocie majątkowej.

Wnioskodawca zadał pytanie, czy będzie mógł skorzystać ze wspólnego rozliczenia z małżonką za cały rok 2022 – sam uważał, że tak.

Potwierdził to Dyrektor KIS, wspomniał jednocześnie że do końca 2021 r. warunkiem wspólnego rozliczenia było pozostawanie w związku małżeńskim przez cały rok podatkowy oraz istnienie przez cały rok wspólności majątkowej. Obecnie po zmianach w przepisach **wspólne zeznanie można złożyć także za rok, w którym zawarto związek małżeński**. Jego zdaniem: „*Stwierdzić należy, że skoro zamierza Pan zawrzeć związek małżeński w 2022 r., będą Państwo posiadać wspólność majątkową oraz będą Państwo małżeństwem na koniec 2022 r., to w Pana przypadku w odniesieniu do dochodów uzyskanych w całości w 2022 r. (obejmujących okres od stycznia do grudnia 2022 r.) może być zastosowane łączne opodatkowanie dochodów małżonków, przewidziane w art. 6 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób*”.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w Interpretacji Indywidualnej z 31 października 2022 r. nr: 0113-KDIPT2-1.4011.683.2022.2.MAP

➔ Zwrot kwoty ulgi za niedokończoną termomodernizację? – nie zawsze.

Sprawa dotyczyła podatniczki, która przejęła w spadku budynek mieszkalny, w którym jej matka rozpoczęła termomodernizację domu – **otrzymała łączny zwrot kosztów z podatku w kwocie 1.365 zł.**, a to wszystko jeszcze przed śmiercią. Sama podatniczka zaniechała dalszych prac modernizacyjnych m.in. z uwagi na pandemię COVID-19 i chorobę mamy.

W związku z tak przedstawionym stanem faktycznym, zadała pytanie, **czy po śmierci matki jest zobowiązana do dokonania zwrotu powyższej kwoty (ulgi) z uwagi na niedokończoną termomodernizację w 3-letnim okresie? – sama uważała, że nie.**

Jej zdanie potwierdził Dyrektor KIS, który wskazał, że **ulga termomodernizacyjna jest prawem majątkowym i co do zasady podlega dziedziczeniu przez spadkobiercę osoby, której ta ulga przysługiwała**. Jednocześnie w przypadku gdy podatnik podejmie decyzję o kontynuowaniu termomodernizacji ma obowiązek ją zakończyć w terminie 3 lat i odliczyć poniesione przez siebie wydatki w ramach limitu przysługującego spadkodawcy.

Jeśli natomiast nie kontynuuję rozpoczętych prac termomodernizacyjnych, nie będzie zobowiązany do dokonania zwrotu kwoty w związku z niedokończoną termomodernizacją w 3-letnim okresie.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w Interpretacji Indywidualnej z 25 października 2022 r., sygn. 0114-KDIP3-2.4011.710.2022.2.AC

Autor:
Tomasz Kraśniewski
Konsultant Podatkowy
tomasz.krasniewski@ltca.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➔ Określenie źródła przychodów przy sprzedaży własnych prac artystycznych w postaci obrazów.

Hobbistyczne, okazjonalne malowanie obrazów nie wymaga założenia działalności gospodarczej bowiem nie zostaną spełnione warunki konieczne do uznania tej formy aktywności za działalność gospodarczą. W przypadku hobby, malowanie nie jest regularne, podobnie nieregularna jest sprzedaż wykonanych prac.

Dla uznania określonego pola aktywności podatnika za pozarolniczą działalność gospodarczą konieczne jest łączne zaistnienie trzech cech funkcjonalnych:

- zarobkowości,
- zorganizowania
- ciągłości.

Brak którejkolwiek z nich oznacza, że dana działalność nie może być zakwalifikowana do kategorii działalności gospodarczej.

Jednocześnie w art. 5b ust. 1 PIT za pozarolniczą działalność gospodarczą nie uznaje się czynności, jeżeli łącznie spełnione są warunki: odpowiedzialność za rezultat tych czynności leży po stronie zlecającego, wykonywane są pod kierownictwem i w miejscu wyznaczonym przez zlecającego a wykonujący nie ponosi ryzyka gospodarczego.

W interpretacji indywidualnej z 4 listopada 2022 r. DKIS potwierdził, że otrzymane wynagrodzenie za okazjonalną sprzedaż obrazów nie będzie również przychodem z działalności wykonywanej osobiście, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 natomiast będzie przychodem z praw majątkowych o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 7 w zw. art. 18 PIT.

Za przychód z praw majątkowych uważa się w szczególności przychody z praw autorskich i praw pokrewnych w rozumieniu odrębnych przepisów, praw do projektów wynalazczych, praw do topografii układów scalonych, znaków towarowych i wzorów zdobniczych, w tym również z odpłatnego zbycia tych praw.

„Odrębnym przepisem” w tym przypadku będzie ustawa o prawie autorskim i pokrewnym, która definiuje, iż przedmiotem prawa autorskiego jest każdy przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, ustalony w jakiejkolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia (utwór). Wśród wymienionych utworów będących przedmiotem prawa autorskiego wymienione są prace plastyczne.

W mojej ocenie jest to słuszne stanowisko - podatnik, którego działalność zarobkowa jest związana z korzystaniem z praw autorskich (rozporządzaniem takimi prawami) – a przy tym nie jest wykonywana w sposób właściwy dla działalności gospodarczej – powinien uzyskane z tego tytułu przychody zakwalifikować do źródła przychodów z praw majątkowych.

Interpretacja DKIS z dnia 04.11.2022 r. nr 0114-KDIP3-1.4011.820.2022.2.LS.

Autor:
Monika Wnęk
Doradca Podatkowy
monika.wnek@ltca.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➔ Czy lokalna dokumentacja cen transferowych, do której sporządzenia zobowiązana jest spółka posiadająca status mikroprzedsiębiorcy w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 roku – Prawo przedsiębiorców, może nie zawierać analizy porównawczej ani analizy zgodności?

Z takim pytaniem do Dyrektora KIS zwróciła się Spółka (Wnioskodawca), która jest polskim rezydentem podatkowym i posiada status mikroprzedsiębiorcy w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 roku – Prawo przedsiębiorców. Jedynym wspólnikiem Wnioskodawcy jest spółka z siedzibą w Luksemburgu (Wspólnik), która nie prowadzi działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności nie posiada w Polsce zakładu podatkowego. Na podstawie art. 11k i nast. Ustawy CIT Wnioskodawca jest zobowiązany do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych za rok 2021 z uwagi na transakcję dotyczącą pożyczki udzielonej mu przez Wspólnika. Wnioskodawca nie weryfikował statusu Wspólnika jako mikro lub małego przedsiębiorcy.

Zdaniem Wnioskodawcy, regulacja art. 11q ust. 3a i 3b Ustawy CIT stanowiąca, iż w przypadku transakcji kontrolowanych zawieranych przez podmioty powiązane będące mikroprzedsiębiorcą, lokalna dokumentacja cen transferowych może nie zawierać analizy porównawczej lub analizy zgodności, dotyczy także lokalnej dokumentacji cen transferowych obejmującej transakcję kontrolowaną ze Wspólnikiem posiadającym siedzibę w Luksemburgu, niezależnie od tego, czy Wspólnik jest mikroprzedsiębiorcą lub małym przedsiębiorcą. W ocenie Wnioskodawcy, Spółka jako podmiot zobowiązany do sporządzenia dokumentacji cen transferowych powinna ocenić wyłącznie swój własny status, i jeśli ustali, że spełnia cechy mikroprzedsiębiorcy, to korzysta z uproszczenia przewidzianego w art. 11q ust. 3a Ustawy CIT. Nie ma natomiast obowiązku oceny statusu drugiej strony transakcji (Wspólnika), który jest podmiotem odrębnym.

Dyrektor KIS uznał za prawidłowe stanowisko Wnioskodawcy, argumentując, że „literalne brzmienie art. 11q ust. 3a pkt 1 upodop wskazuje, iż **sporządzenie lokalnej dokumentacji cen transferowych bez analizy porównawczej lub analizy zgodności, możliwe jest w przypadku, gdy tylko podmiot obowiązany do jej sporządzenia posiada status mikroprzedsiębiorcy lub małego przedsiębiorcy. Zatem, nie jest konieczne by obie strony transakcji posiadały status mikro lub małego przedsiębiorcy**”. Organ podatkowy podkreślił, że lista podmiotów objętych uproszczeniem w sporządzaniu dokumentacji cen transferowych ma charakter zamknięty, a zakwalifikowanie się do którejkolwiek z kategorii wskazanych w art. 11q ust. 3a upodop pozwala na sporządzenie dokumentacji w uproszczonej formie.

Interpretacja indywidualna wydana w dniu 14 października 2022 roku pod sygnaturą: 0111-KDIB1-3.4010.423.2022.1.AN

Autor:
Katarzyna Basek
Konsultant Podatkowy
katarzyna.basek@ltca.pl

➔ Wyłączenie z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji w zakresie transakcji z powiązanymi podmiotami krajowymi, które nie poniosły straty ze źródła przychodów.

Wydana została kolejna interpretacja w zakresie wyłączenia z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych w zakresie transakcji z powiązanymi podmiotami krajowymi, które nie poniosły straty ze źródła przychodów, w której to Dyrektor KIS potwierdził stanowisko Wnioskodawcy, iż jest on uprawniony na mocy art. 11 n UoCIT do skorzystania z wyłączenia z obowiązku sporządzania lokalnej dokumentacji cen transferowych w zakresie transakcji z powiązanymi podmiotami krajowymi, które nie poniosły straty ze źródła przychodów, w ramach którego rozliczana jest dana transakcja powiązana i które spełniają pozostałe kryteria wskazane w art. 11 n pkt 1.

Sygnatura: 0114-KDIP2-2.4010.43.2022.1.KW

Autor:
Patrycja Szewczyk
Senior Associate
patrycja.szewczyk@ltca.pl

Co w prawie piszczy?

➔ Planowane zmiany w podatku akcyzowym.

Zgodnie z wykazem prac sejmowych do pierwszego czytania trafił projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (nr druku sejmowego 2764). Projekt ten zawiera szereg zmian w zakresie ustawy o podatku akcyzowym (ale nie tylko).

Wśród najistotniejszych zmian warto wskazać następujące zagadnienia:

Zmiana w zakresie definicji płynów do e-papierosów (papierosów elektronicznych).

Zgodnie z projektowaną nową definicją w art. 2 w ust. 1 pkt 35 ustawy akcyzowej brzmieć będzie ona następująco: „płyn do papierosów elektronicznych – roztwór przeznaczony do wykorzystania w papierosach elektronicznych, zarówno z nikotyną, jak i bez nikotyny, w tym bazę do tego roztworu zawierającą glikol lub glicerynę, przy czym roztwór uważa się za przeznaczony do wykorzystania w papierosach elektronicznych, gdy jest używany albo ze względu na jego zasadniczy charakter, skład i właściwości fizykochemiczne może być użyty w papierosach elektronicznych, bez względu na miejsce jego sprzedaży bądź oferowania do sprzedaży”

Podczas gdy aktualna definicja płynów do papierosów elektronicznych brzmi: „płyn do papierosów elektronicznych – roztwór przeznaczony do wykorzystania w papierosach elektronicznych, zarówno z nikotyną, jak i bez nikotyny, w tym bazę do tego roztworu zawierającą glikol lub glicerynę”.

Stąd docelowo od 2023 r. opodatkowaniu podlegać ma sprzedaż każdego roztworu, który mógłby być wykorzystany jako płyn do e-papierosów. Intencją ustawodawcy jest uregulowanie rynku dystrybucji płynów, których deklarowane przeznaczenie jest inne niż „spożywcze” np. odświeżacze powietrza lub inne aromaty choć ich faktyczne wykorzystanie służyło będzie właśnie jako płyn do e-papierosów.

Definicje otarte (oparte?) w ustawie akcyzowej nie są niczym nowym i stanowią pewnego rodzaju wentyl bezpieczeństwa dla organów jako środek przeciwko unikaniu płatności akcyzy. Rozwiązanie to jednak może wpłynąć (i z pewnością tak będzie) na branżę spożywczą lub inne branże wytwarzające np. aromaty na bazie glikolu propylenowego lub gliceryny poprzez wzmożoną liczbę kontroli podatkowych. Z pewnością podmioty działające w tych branżach dokonujące obrotu tego typu towarami powinny zastanowić się nad procedurami compliance pod kątem nowej definicji płynów do e-papierosów lub na bieżąco monitorować interpretacje indywidualne wydawane w tym zakresie.

Zrezygnowano natomiast ze zmiany definicji tytoniowych wyrobów nowatorskich.

Przedłużenie zwolnienia akcyzowego dla aut hybrydowych do 2029 r.

Projekt zakłada przedłużenie do 31 grudnia 2029 r. zwolnienia z akcyzy przy zakupie auta hybrydowego z pojemnością silnika spalinowego nieprzekraczającą 2 tys. cm sześć. (gdyby nie ingerencja ustawodawcy, zwolnienie wygasłoby już z końcem 2022 r.)

Zmiany dla producentów alkoholu.

Dla tzw. małych producentów wskazanych wyrobów alkoholowych nie będzie obowiązku ubiegania się o certyfikat małego producenta, jeżeli sprzedają swoje trunki wyłącznie na terytorium Polski. Posiadanie takiego certyfikatu byłoby jednak warunkiem korzystania z niższej stawki podatku wyłącznie przy sprzedaży do innych krajów unijnych.

Ponadto zgodnie z projektem od 13.02.2023 r. nie trzeba będzie składać deklaracji podatkowych w przypadku wewnątrz wspólnotowego nabycia całkowicie skażonego alkoholu etylowego.

Zmiany pozostałe.

Zmniejszenie obowiązków akcyzowych dla małych OZE, które dotyczy w szczególności podmiotów produkujących energię elektryczną z generatorów o łącznej mocy nieprzekraczającej 1 MW i ją zużywających, w zakresie obowiązku prowadzenia ewidencji oraz z odnawialnych źródeł energii z generatorów o łącznej mocy nieprzekraczającej 1 MW i ją zużywających, w zakresie obowiązku składania deklaracji podatkowej.

Wprowadzony zostanie obowiązek zgłaszania w deklaracji podatkowej wewnątrzwspólnotowego nabycia wyrobów węglowych (zamiast na deklaracji uproszczonej) oraz suszu tytoniowego.

Prezentowane zmiany wejdą w życie zgodnie z projektem z dniem 01.01.2023 r.

Natomiast przesunięciu ulegnie termin obowiązku prowadzenia ewidencji akcyzowych w formie elektronicznej na 1.02.2024 r. (wdrożenie „akcyzowego JPK”).

Link do treści projektu ustawy oraz jego uzasadnienie wraz z stanem procesu legislacyjnego są pod adresem:

<https://www.sejm.gov.pl/Sejm9.nsf/druk.xsp?nr=2764>

Chcesz dowiedzieć się więcej o podatku VAT?
Odwiedź naszą stronę VAT i CIT bez tajemnic

Autor:
Łukasz Jankowski
Doradca Podatkowy
lukasz.jankowski@ltca.pl

Co w prawie piszczy?

➡ Kasy fiskalne – zmiany w 2023 r. cz.I

Wycofanie kas z elektronicznym zapisem kopii.

W dniu 1 maja 2019 r. w życie weszła ustawa z 15 marca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo o miarach (Dz.U. z 2019 r., poz. 675), która wprowadziła do polskiego systemu VAT obowiązek stopniowego wprowadzania kas rejestrujących on-line.

Obowiązek zakupu i instalacji kas fiskalnych online wynikający z powyższej ustawy wprowadzony został etapami – w pierwszej kolejności do stosowania kas fiskalnych online zobligowano branżę, które w ocenie Ministerstwa Finansów są najbardziej narażone na nadużycia. Dotyczy to m.in. podatników świadczących usługi naprawy pojazdów silnikowych, usługi związane z wyżywieniem, usługi budowlane, fryzjerskie czy prawnicze.

Pozostali przedsiębiorcy nadal mogą nabywać do prowadzenia ewidencji kasy rejestrujące „starego” rodzaju – w przypadku kas z elektronicznym zapisem kopii jest to możliwe do 31 grudnia 2022 r.

Wprowadzenie kas online dla podatników nie posiadających obowiązku ich stosowania nastąpi poprzez brak faktycznej możliwości nabycia kas starego typu. Główny ciężar wprowadzonych zmian przerzucony został de facto na producentów kas, którzy nie będą mogli oferować nabywcom produktów starego typu. Dla podatników zmiany te mają natomiast charakter ewolucyjny – dotychczasowe urządzenia są stopniowo wycofywane z rynku, jako rozwiązania, które nie spełniają wymogów nowego systemu kas.

W praktyce zatem kasy „starego” rodzaju będą funkcjonowały obok kas online (posiadających funkcję przesyłu danych), aż do momentu de facto ich wyeksploatowania się. W zależności od rodzaju działalności gospodarczej, do której jest używana dana kasa rejestrująca, może ona funkcjonować nawet kilka lat.

Obowiązek stosowania kas fiskalnych dla myjni od 1 lutego 2023 r.

Z dniem 1 kwietnia 2023 r. objęte obowiązkiem fiskalizacji zostaną usługi „mycia, czyszczenia samochodów i podobnych usług (PKWiU 45.20.30.0), w tym przy użyciu urządzeń obsługiwanych przez klienta, które w systemie bezobsługowym przyjmują należność w bilonie lub banknotach, lub innej formie (bezgotówkowej)”.

Zwracamy uwagę, że termin wejścia w życie powyższego obowiązku fiskalizacji był już kilkakrotnie przesuwany. Jak wyjaśnił ustawodawca w uzasadnieniu do projektu, w związku z utrzymującym się stanem zerwanych łańcuchów dostaw oraz sygnalizowanymi w związku z tym przez przedsiębiorców tej branży problemami z nabyciem i instalacją urządzeń fiskalnych postanowiono o ponownym przesunięciu terminu obowiązkowej fiskalizacji w tej branży, z 1 października 2022 r. na 1 lutego 2023 r.

Autor: Urszula Mazurek / Adwokat / urszula.mazurek@ltca.pl

Kasy online bez obowiązku drukowania raportów fiskalnych.

W ramach projektu Slim VAT 3 **wprowadzona jest możliwość rezygnacji z obowiązku drukowania dokumentów fiskalnych wystawianych przy zastosowaniu kas rejestrujących przez podatników prowadzących ewidencję sprzedaży przy ich zastosowaniu.**

Zgodnie z obecnym stanem prawnym podatnicy prowadzący ewidencję sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących są obowiązani dokonać wydruku dokumentów fiskalnych wystawianych przy zastosowaniu kas rejestrujących, z wyjątkiem paragonów fiskalnych, a w przypadku kas rejestrujących on-line również faktur, które za zgodą nabywcy, są przesyłane w sposób z nim uzgodniony w postaci elektronicznej.

Proponowane zmiany wprowadzają rezygnację z obowiązku drukowania dokumentów wystawianych przy zastosowaniu kas rejestrujących – tj.: raportów fiskalnych i dokumentów нефiskalnych wystawianych przez podatników prowadzących ewidencję sprzedaży przy ich zastosowaniu. Rozwiązanie to będzie miało zastosowanie tylko do kas online, w tym kas wirtualnych. Powyższe pozwoli podatnikom na wybór, czy decydują się na przechowywanie raportów fiskalnych oraz innych dokumentów нефiskalnych w postaci papierowej, czy też wyłącznie elektronicznej.

Projekt obejmujący tę zmianę jest obecnie na etapie opiniowania. Można się z nim zapoznać pod adresem:

<https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12362752>

Zerowy VAT na żywność także od nowego roku.

Tak wynika z wypowiedzi Wiceministra Artura Sobonia, który na łamach audycji radiowej wypowiadał się w m.in. w kwestii tarczy antyinflacyjnej. **Z jego wypowiedzi jednoznacznie wynika, że rząd pozostawi zerowy VAT na żywność od 1 stycznia 2024 r., ponadto wkrótce mają zostać zaproponowane rozwiązania osłonowe dla odbiorców gazu.**

Przypomnijmy, że nie tak dawno Polska otrzymała od Komisji Europejskiej uwagi co do rozwiązań zawartych w opracowanej przez polski rząd tarczy antyinflacyjnej, jak donoszą media, wątpliwości miały dotyczyć m.in. obniżenia stawki VAT na gaz, paliwa silnikowe i nawozy – tym bardziej ciekawe jest to, jakie rozwiązania proponuje rząd.

[Źródło: pap.pl](#)

Autor: Tomasz Kraśniewski / Konsultant Podatkowy
tomasz.krasniewski@ltca.pl

Co w prawie piszczy?

➔ Kasy fiskalne – zmiany w 2023 r. cz. II

Zmiany w sprawie kas o zastosowaniu specjalnym.

W odstępstwie od ogólnych zasad dotyczących wycofania z rynku kas z elektronicznym zapisem kopii, w przypadku takich urządzeń o zastosowaniu specjalnym możliwość otrzymania potwierdzenia o spełnieniu funkcji, kryteriów i warunków technicznych i w efekcie **ich dystrybucji prawdopodobnie przedłużona zostanie do końca 2023 r.**

Wyjaśnić należy, że kasy fiskalne o zastosowaniu specjalnym to urządzenia dedykowane dla konkretnych branż, ze względu na ich szczególną funkcjonalność. **Obejmują one kasy:**

- przeznaczone do prowadzenia ewidencji przy świadczeniu usług przewozu osób oraz ich bagażu podręcznego taksówkami lub pojazdami samochodowymi innymi niż taksówki,
- przeznaczone do prowadzenia ewidencji przy sprzedaży leków, z funkcją rozliczania recept refundowanych,
- przeznaczone do prowadzenia ewidencji przy świadczeniu usług w zakresie transportu pasażerskiego (kasy biletowe),
- rozliczające więcej niż jedną transakcję równocześnie,
- przeznaczone do prowadzenia ewidencji przy sprzedaży towarów i usług w wolnych obszarach celnych lub składach celnych,
- umieszczane w urządzeniach do automatycznej sprzedaży towarów i usług.

Powyższa zmiana wynika z projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2764).

Jak wskazano w uzasadnieniu do projektu: „z uwagi na specyfikę niektórych rodzajów działalności od dnia 1 stycznia 2023 r. mogą pojawić się problemy z dostępem do kas rejestrujących typu on-line o zastosowaniu specjalnym. Tym samym podjęto starania, aby podatnicy, którzy będą mieli obowiązek stosowania kas rejestrujących o zastosowaniu specjalnym, mogli nabywać jeszcze przez rok specjalne kasy rejestrujące z elektronicznym zapisem kopii. W związku z tym proponuje się wprowadzenie zmian w obowiązujących przepisach tak, aby w przypadku wydanych już potwierdzeń o spełnieniu funkcji, kryteriów i warunków technicznych przez kasy rejestrujące z elektronicznym zapisem kopii o zastosowaniu specjalnym zachowały one moc do dnia 31 grudnia 2023 r. i zostały przedłużone z mocy prawa (bez konieczności wydawania potwierdzenia) do dnia 31 grudnia 2023 r.”

Projekt obejmujący tę zmianę trafił do Sejmu 3 listopada 2022 r.

Planowane zmiany mają wejść w życie 31 grudnia 2022 r. Z projektem nowelizacji można się zapoznać pod adresem:

<https://www.sejm.gov.pl/sejm9.nsf/PrzebiegProc.xsp?nr=2764>

Polska chce pomagać krajom afrykańskim w uszczelnianiu systemu podatkowego.

W zeszłym tygodniu Wiceminister finansów Artur Soboń oraz wiceminister spraw zagranicznych Paweł Jabłoński spotkali się z ambasadorami krajów Afryki Subsaharyjskiej.

Przedstawiciele polskiego rządu przekazali ofertę współpracy oraz zaprosili kraje afrykańskie do udziału w programie solidarnościowym – głównym celem programu jest dzielenie się wiedzą i najlepszymi praktykami w zakresie podatków.

Wsparcie dla krajów rozwijających się jest realizowane przez Centrum Solidarności Podatkowej działające w Departamencie Polityki Podatkowej.

[Źródło: gov.pl](https://zrodlo.gov.pl)

Sprzedaż węgla przez gminy bez kas rejestrujących.

W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 2021 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących (Dz. U. poz. 2442 oraz z 2022 r. poz. 724, 1368 i 2029) dodana zostanie poz. 53 załącznika w następującym brzmieniu:

„53. Dostawa węgla kamiennego dokonywana z przeznaczeniem dla gospodarstw domowych na podstawie ustawy z dnia 27 października 2022 r. o zakupie preferencyjnym paliwa stałego dla gospodarstw domowych (Dz. U. poz. 2236), jeżeli dostawa ta w całości jest udokumentowana fakturą.”

W efekcie samorządy mają być zwolnione z obowiązku stosowania kas rejestrujących przy sprzedaży węgla kamiennego. Jak wynika z uzasadnienia do projektu rozporządzenia wprowadzającego tę zmianę, „przedmiotowy projekt zwalnia z obowiązku stosowania kas rejestrujących online przy sprzedaży węgla kamiennego z przeznaczeniem dla gospodarstw domowych. Nałożone ww. ustawą zadanie dystrybucji węgla kamiennego spowodowałoby obowiązek zakupu przez podmioty tylko na ten cel kas rejestrujących online lub wymianę użytkowanych kas starego typu na kasy online”.

Planowane zmiany mają wejść w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 lipca 2022 r. Z projektem nowelizacji można się zapoznać pod adresem:

<https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12365613>

Dobrowolne składki ZUS dla przedsiębiorców? – propozycja Rzecznika MŚP.

Taka teza wynika z komunikatu udostępnionego na głównej stronie biura Rzecznika. W swojej wypowiedzi podkreślił, że **ryczałtowy ZUS który muszą płacić firmy jest rozwiązaniem niezwykle szkodliwym dla rozwoju przedsiębiorczości w Polsce, gospodarki oraz budżetu państwa.**

Swoją propozycję zmian oparł na systemie niemieckim, w którym wprowadzono dobrowolność w opłaceniu składki na ubezpieczenie społeczne przedsiębiorcy - „Chcemy wprowadzić w Polsce identyczne rozwiązania. Nie jesteśmy ani mniej zapobiegliwi ani głupszy od naszych zachodnich sąsiadów. **Wprowadzenie dobrowolności opłacania składki na ubezpieczenie emerytalne przy zachowaniu obowiązku składki na ubezpieczenie zdrowotne doprowadzi do wyjścia wielu firm z szarej strefy, zapobiegnie pauperyzacji i nieszczęściu wielu polskich rodzin które system wpędza w zadłużenie, pomoże przejść sektorowi MŚP bardziej bezpiecznie przez nadchodzące spowolnienie gospodarcze.”**

[Źródło: rzecznikmsp.gov.pl](https://zrodlo.rzecznikmsp.gov.pl)

Autor: Tomasz Krasniewski / Konsultant Podatkowy

tomasz.krasniewski@ltca.pl

Case study

➔ **Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej cały czas zaskakuje – problematyka Ulgi B+R i wniosków o interpretacje w sprawie ryczału od przychodów ewidencjonowanych cz.I**

Wyobraźnia DKIS nie zna granic - w ramach interpretacji obejmującej pytanie czy działania podatnika stanowią prace B+R otrzymałem wezwanie do uzupełnienia stanu faktycznego poprzez jednoznaczne wskazanie, czy prowadzone prace stanowią prace B+R.

Odpowiadając, że w mojej ocenie tak oraz, że odpowiedź ta powinna być traktowana nie jako stan faktyczny (który nie podlega ocenie), ale jako dalszy element własnego stanowiska w sprawie, ponieważ organ nie może przerzucać na podatnika ciężaru odpowiedzialności za wykładnię przepisów, otrzymałem postanowienie o pozostawieniu wniosku bez rozpatrzenia wobec braku uzupełnienia opisu stanu faktycznego.

Niestety, **klient** nie zdecydował się na żalenie i skarżenie, a szkoda bo niezmiernie ciekaw jestem podejścia sądów to takiej praktyki DKIS, a raczej - czekam kiedy sądy wprost zakwestionują takie działania. Mam jednak wrażenie, że takie praktyki są coraz częstsze.

Warto jednocześnie zwrócić uwagę na zgoła odmienną problematykę, wciąż jednak związaną z działaniami DKIS przy wydawaniu interpretacji i w mojej ocenie nie do końca zgodną z przepisami.

Za sprawą licznych zmian wprowadzonych Polskim Ładem spora liczba osób prowadzących jednoosobowe działalności gospodarcze dokonała zmiany dotychczas przyjętej metody rozliczeń ze skali (32% i 12%) lub liniówki (19%) na opodatkowanie tzw. ryczałem od przychodów ewidencjonowanych.

Przedsiębiorcy Ci stanęli przed wyzwaniem określenia odpowiedniej klasyfikacji statystycznej dla prowadzonych działań, albowiem stawka ryczału wahająca się od 2% do 17% uzależniona jest od rodzaju wykonywanych świadczeń i ich klasyfikacji w określonym grupowaniu Polskiej Klasyfikacji Wyborów i Usług (PKWiU 2015).

Z uwagi na ryzyka związane z błędnym rozliczaniem osiągniętych przychodów i zaniżaniem kwot podatku, wielu przedsiębiorców zrezygnowało z dokonania klasyfikacji statystycznej we własnym zakresie. Dotyczy to w szczególności oceny prawidłowości stosowania stawki ryczału w wysokości 8,5%, która stanowi podstawową stawkę ryczału dla działalności usługowej.

Ustawodawca zastrzegł bowiem, że stosowanie tej stawki ryczału może następować jeśli świadczone usługi nie zostały objęte innymi stawkami ryczału. W szczególności dotyczyło to stawki 15% obejmującej m.in. usług doradztwa związanego z zarządzaniem, usług przetwarzania danych, usług związanych z obsługą nieruchomości, czy też usług związanych z wspomaganiem prowadzenia działalności gospodarczej.

Na tle powyższego, zwyczajowo przedsiębiorcy Ci decydowali się na **zabezpieczenie swoich rozliczeń podatkowych dzięki:** (i) występowaniu z wnioskiem o wydanie interpretacji statystycznej przez Główny Urząd Statystyczny (GUS) lub też (ii) wystąpieniu z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa.

Analiza wydawanych interpretacji prowadzi jednak do wniosku, iż przedsiębiorcy **mogą zostać pozbawieni prawnie skutecznej drogi uzyskania ochrony podatkowej.**

Precyzując powyższe, chciałbym zwrócić uwagę na dwa zagadnienia.

Działania GUS

W wydawanych stanowiskach GUS, zaraz po określeniu grupowania PKWiU właściwego dla opisywanych świadczeń GUS zaczął informować, że jego stanowisko nie jest wiążące i stanowi wyłącznie sugestię.

Case study

➔ Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej cały czas zaskakuje – problematyka Ulgi B+R i wniosków o interpretacje w sprawie ryczału od przychodów ewidencjonowanych cz.II

Jeśli przyrzeć się nowo wydawanym interpretacjom statystycznym zobaczymy tam następującą adnotację:

*„Jednocześnie informujemy, służby statystyki publicznej są uprawnione do interpretowania obowiązujących standardów klasyfikacyjnych, co oznacza pomoc zainteresowanym podmiotom w wyborze grupowania określonego wyrobu lub usługi, których właściwe zaklasyfikowanie leży w gestii samego producenta lub usługodawcy. Upoważnione jednostki służb statystyki publicznej zajmują stanowisko odpowiadając na pisemny wniosek zainteresowanego i na podstawie informacji przez niego dostarczonych. Interpretacje udzielane przez jednostki służb statystyki publicznej w formie opinii lub informacji **nie mają charakteru wiążącego i nie są skierowane na wywołanie określonych skutków prawnych**. Są one jedynie pomocą dla wnioskodawcy mającego trudności w samodzielnym ustaleniu właściwego grupowania wyrobu czy usługi i tylko tak mogą być traktowane.”*

Oznacza to nic innego, jak **próbę odesłania przedsiębiorców do Krajowej Informacji Skarbowej (DKIS) celem uzyskania interpretacji posiadającej walor informacyjny, ochronny i gwarancyjny.**

Działania DKIS

Mając na uwadze powyższe przypomnijmy, że podatnicy mają prawo skierować do DKIS wnioski o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego, a w omawianym zakresie mogą wnieść zapytania dotyczące sposobu opodatkowania osiąganych przez nich przychodów z działalności gospodarczej tzw. ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych.

Zgodnie z przepisami Ordynacji Podatkowej interpretacja (wykładnia) przepisów dokonana przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej w indywidualnej sprawie danego przedsiębiorcy (wnioskodawcy) pełni funkcje informacyjne, gwarancyjne i ochronne.

Tym samym podatnik wnioskujący o interpretację **uzyskuje stanowisko organów podatkowych w zakresie wykładni określonych przepisów i prawidłowego sposobu postępowania, a dodatkowo korzysta z ochrony polegającej na tym, iż zastosowanie się do uzyskanej interpretacji nie może mu zaszkodzić.**

Dla wielu przedsiębiorców zawnioskowanie o wydanie interpretacji stanowi podstawową ścieżkę zabezpieczenia swoich interesów i bezpieczeństwa podatkowego związanego z rozliczeniem ryczału.

Przedsiębiorcy Ci opisują zatem wykonywane przez siebie świadczenia, w tym niejednokrotnie wskazują grupowanie PKWiU jakie ich zdaniem należałoby zastosować i pytają o prawidłową wysokość stawki ryczału.

Niejednokrotnie wydawane interpretacje są korzystne, tj. DKIS uznaje stanowisko wnioskodawców za prawidłowe. Nie oznacza to jednak 100% ochrony.

Warto zwrócić uwagę, że w niemal każdej nowo wydanej interpretacji znajduje się zastrzeżenie zgodnie z którym DKIS obarcza podatnika odpowiedzialnością za prawidłowość wskazywanego grupowania PKWiU.

Przykładowo w jednej z najnowszych interpretacji znajdziemy taki oto zapis:

„Interpretacja indywidualna jest wydana przy założeniu, że poprawnie zakwalifikował Pan świadczone usługi do odpowiedniego klasyfikowania PKWiU. Interpretacja nie rozstrzyga bowiem o prawidłowości tej klasyfikacji (zasady formalnego przyporządkowania towaru lub usługi do grupowania statystycznego nie są przepisami prawa podatkowego).”

Case study

➔ Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej cały czas zaskakuje – problematyka Ulgi B+R i wniosków o interpretacje w sprawie ryczału od przychodów ewidencjonowanych cz.III

Tego rodzaju pouczenie zdaje się niedopuszczalne.

Organy podatkowe chcą sobie zostawić „furtkę bezpieczeństwa” na wypadek ewentualnej kontroli i możliwości zakwestionowania rozliczeń podatnika, przykładowo jeśli Ministerstwo Finansów doszłoby do wniosku, iż wpływy z opodatkowania ryczałtem są niższe niż zakładano lub znacząco spadły.

Omawiany sposób postępowania organów, które w pierwszej kolejności wymagają od podatników aby Ci sami dokonali takiej klasyfikacji i ujęli ją w opisie okoliczności faktycznych wniosku (który nie podlega ocenie), a kolejno zastrzegają, że skuteczność wydanej interpretacji zależy od prawidłowości dokonanej klasyfikacji została już kilka lat temu, wielokrotnie, negatywnie oceniona przez sądy administracyjne [przede wszystkim na gruncie – już nieobowiązujących – zasad stosowania krajowego odwrotnego obciążenia dla świadczeń wskazanych w załączniku nr 14 do ustawy o VAT].

Zgodnie z wytycznymi judykatury: „Wskazane w przepisach podatkowych klasyfikacje statystyczne są elementem normy prawnej określającej sposób opodatkowania i w procesie stosowania prawa przez organy podatkowe podlegają także procesowi wykładni dokonywanej przez te organy.” (tak NSA z dnia 29 listopada 2017 r., I FSK 179/16, podobnie WSA w Krakowie z dnia 11 kwietnia 2017 r., I SA/Kr 71/1, WSA w Szczecinie z dnia 22 marca 2018 r., I SA/Sz 144/18, WSA w Bydgoszczy z dnia 5 kwietnia 2018 r., I SA/Bd 1055/17.

Powyższe tezy dostrzec również można wśród znacznie starszych orzeczeń, przykładowo: „...domaganie się przez Ministra Finansów uzupełnienia wniosku poprzez wskazanie symbolu klasyfikacji statystycznej jest sprzeczne z funkcją gwarancyjną instytucji interpretacji podatkowej. W istocie bowiem w sytuacji, gdyby podatnik we wniosku o udzielenie interpretacji miał obowiązek wskazania symbolu PKWiU danej usługi, rolą organu udzielającego interpretację było by jedynie odczytanie treści załącznika nr 4 do ustawy o VAT. Nie chroniłoby to wystarczająco interesów podatnika, albowiem organ podatkowy w późniejszym okresie, na przykład w toku wszczętego po pewnym czasie postępowania podatkowego, mógłby zarzucić podatnikowi błędne zaklasyfikowanie tej usługi.” (tak NSA z dnia 7 lipca 2011 r., I FSK 1114/10).

Z powyższymi tezami w pełni się zgadzam i uznaję je za aktualne.

Na ich tle uważam, że powoływane powyżej zastrzeżenie organu podatkowego uznać należy za nieskuteczne.

Skoro bowiem do obowiązków organów podatkowych należy prawidłowa wykładnia przepisów, to obowiązku dokonania tej wykładni organ nie może przerzucać na samego podatnika. Inaczej, instytucja interpretacji indywidualnych stałaby się bezprzedmiotowa.

Niestety, obecnie można się spotkać z zupełnie odmiennymi praktykami i to nie tylko wobec poruszanego tu zagadnienia PKWiU, ale również w zakresie licznych wezwań podatników do uzupełnienia opisów stanu faktycznego prowadzących de facto do udzielenia jednoznacznej odpowiedzi na pytanie zadane w samym wniosku (tak np. w przypadku IP box, czy ulgi za złe długi, gdzie podatnicy są wzywani do wskazania czy prowadzą działalność naukową lub prace rozwojowe). W tej sytuacji trudno się dziwić statystykom o tendencji spadkowej wniosków o interpretację oraz coraz większej ilości odrzuconych wniosków.

Mam ogromną nadzieję, że opisywany trend ulegnie zmianie.

Czekam również na pierwsze orzeczenia sądów w tego rodzaju sprawach, które jednoznacznie zakwestionują opisywane działania organów.

Autor:
Kajetan Kubicz
Senior Associate, Adwokat
kajetan.kubicz@ltca.pl

Szkolimy się z LTCA

W najbliższym czasie mamy przyjemność spotkać się z Państwem na:

WEBINARACH

24/11	Podatek od nieruchomości – prawidłowe określenie podstawy opodatkowania Urszula Zielińska	ZAPISZ SIĘ!
30/11	Podatkowe podsumowanie miesiąca – listopad 2022 Marcin Zarzycki	ZAPISZ SIĘ!
01/12	Podatkowe zamknięcie roku w VAT i CIT Grzegorz Niebudek / Daniel Więckowski	ZAPISZ SIĘ!
01/12	Umowy o pracę w praktyce – zagadnienia wybrane Wojciech Dyląg	ZAPISZ SIĘ!
02/12	Nota podatkowa w sprawozdaniu finansowym Katarzyna Trzpiola	ZAPISZ SIĘ!
02/12	Nieodpłatne świadczenia na gruncie VAT Kajetan Kubicz	ZAPISZ SIĘ!
02/12	Formularz TP-R – aktualizacja objaśnień Ministerstwa Finansów Anna Kubicz	ZAPISZ SIĘ!
02/12	Profilaktyczne badania lekarskie w praktyce kadrowej Michał Olesiak	ZAPISZ SIĘ!

SZKOLENIACH

24/11	Ceny transferowe pod lupą organów podatkowych – jak przygotować się na kontrolę Anna Kubicz	ZAPISZ SIĘ!
25/11	Spółka komandytowa – Czas pracy dla praktyków – zmianowa organizacja pracy, rozliczanie podróży służbowych aspekty prawne i podatkowe Dawid Baran	ZAPISZ SIĘ!
28/11	Nowelizacja Kodeksu spółek handlowych – przegląd najważniejszych zmian Bolesław Szykajtis	ZAPISZ SIĘ!
29/11	Podatek od nieruchomości – prawidłowe określenie podstawy opodatkowania Urszula Zielińska	ZAPISZ SIĘ!
06/12	Podatkowe zamknięcie roku w CIT Grzegorz Niebudek	ZAPISZ SIĘ!
07/12	Podatkowe zamknięcie roku w VAT Daniel Więckowski	ZAPISZ SIĘ!
07/12	Urlopy wypoczynkowe w świetle KP i inne nieobecności w pracy Wojciech Dyląg	ZAPISZ SIĘ!
08/12	Sprawozdanie za 2022 ze szczególnym uwzględnieniem rachunku zysków i strat Katarzyna Trzpiola	ZAPISZ SIĘ!
13/12	Nieodpłatne świadczenia na gruncie VAT Kajetan Kubicz	ZAPISZ SIĘ!

LTCA

ADWOKACI I DORADCY PODATKOWI

Zapraszamy do kontaktu

Marcin Zarzycki

Adwokat, Doradca podatkowy
tel.: 504 147 871
e-mail: marcin.zarzycki@ltca.pl

Urszula Zielińska

Doradca podatkowy
tel.: 790 366 460
e-mail: urszula.zielinska@ltca.pl

Tomasz Kraśniewski

Asystent Doradcy Podatkowego
e-mail: tomasz.krasniewski@ltca.pl

LTCA Zarzycki Niebudek Kubicz sp.k.
ul. Miodowa 1, 00 - 080 Warszawa
e: biuro@ltca.pl
t: 795-000-007

www.ltca.pl
www.akademialtca.pl